

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIV. De victoria Imperatoris Theodosii, deque tyranni clade.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT XIII.

*De tumultu quem Ariani Constantino-
poli excitaverunt.*

DUm Imperator expeditione belli-
ca occupatus teneretur, Ariani
Constantinopoli degentes tumultum
excitaverunt, huiusmodi actu usi. Solent
homines de rebus quas ignorant, rumo-
res confingere: Quod si quam forte oc-
casionem nacti fuerint, pro suo quisque
voto multò majores spargunt rumores,
utpote cupidi semper novarum. Id vero
tum contigit Constantinopoli. Nam
de bello quod procul gerebatur, alii
aliud confingentes divulgabant, semper
in deteriorem partem exitum rerum spe
sua præsumentes. Et cum nihil adhuc in
bello gereretur, ipsi perinde ac si rerum
spectatores fuissent, de iis quæ non vi-
derant loquebantur: tyrannum scilicet
de Imperatoris exercitu victoriam retu-
lisse, & in prælio tot ex hac, tot ex illa
parte milites occubuisse: ipsum deni-
que Imperatorem propediem in tyranni
manus ac potestatem venturum esse.
Tunc vero Ariani gravi dolore succen-
si: ægre enim ferebant, Ecclesias intra ur-
bem positas, ab iis quos antea persecuti
fuerant obtineri: rumores amplificare
cœperunt. Postquam vero alia quæ
nuntiabantur, ipsis falsorum rumorum
auctoribus persuaserant, non conficta
esse, sed vera quæ ipsi vulgavissent: nam
qui ea auditione acceperant, ipsi men-
dacia auctoribus affirmabant, rem plane
ita se habere ut ab illis accepissent: tunc
vero Ariani resumptâ fiduciâ in apertam
eruperunt insaniam: donumque Epi-
scopi Nectarii conjectis facibus incen-
derunt. Id factum est Theodosio Au-
gusto iterum & Cynegio Consulibus.

CAP. XIV.

*De Victoria Imperatoris Theodosii, deque
tyranni clade.*

Interim Imperatore adversus tyran-
num signa commovente, milites qui
sub Maximo erant, apparatus bellici ma-
gnitudinem audientes, ne fama quidem
tenus impetum sustinere valuerunt, sed

Κεφ. ιγ'.

Περί τῆς ἠρομίνης ἐκ κωνσταντίνου πόλεως παραχρῆσιν ὑπὸ
τῶν ἀρειανῶν.

Υπό τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ βασιλεὺς
τῶν πολέμων ἐχολάζεν, ἔοικεν κωνσταν-
τίνου πόλιν ἀρειανῶν παραχρῆσιν κενεῖν καὶ
ἐπινοίας τοιαύτης φιλοῦσιν οἱ ἀνθρώποι
λόγους πλάττειν περὶ ὧν ἐκ ἐπίσανται καὶ
καίποτε προφάσεως ἐπιλαμβάνουσι, μετὰ
ταῦτα περὶ ὧν βέλονται φήμας ἐξάπεισι, κα-
τέρων αἰετῶν ἐργασίαι ἀγαθῶν τῶν ὀφει-
τότε καὶ τῶν πόλιν ἐξήλθον ἄλλος γὰρ ἄλλοι
τῶ μακρὰν ἠρομίνην πολέμου πλάττειν
διεφθίμιζον, αἰετὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον τῶν ἐπι-
λαμβάνοντες καὶ μηδενὸς ἐπιγνομένου
τὸν πόλεμον, αὐτοῖς τὰ κατὰ αὐτὸν ἰσορρο-
πίας, περὶ ὧν ἔδειξάν ἐλεγον ὡς οὐ τὴν
ἐπικρατέστερον ἐπὶ τὴν βασιλείαν διωκόμενοι
καὶ ὅτι τοιοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τὴν μάχην περὶ
κασιγῆς ὅτι ὁ βασιλεὺς ὅσον ἐδέξω τῶν τυραν-
νῶν ἰσοχρῆμος γίνεσθαι τότε δὴ καὶ οἱ ἀρειανῶ-
ντες ἐκ πάσους κινεμένοι σφόδρα γο-
νιῶντο, ὅτι τῶν ἐνδοξῶν ἐκκλησιῶν ἐκράτου
παρ' αὐτῶν πρότερον διωκόμενοι τὰς ὀφει-
πολλαπλασίους ἐργάζοντο ἐπεὶ ἕτερα τῶν
τῶν λελομένων, αὐτὸς τοὺς πεπλακῶτας αὐ-
εἰς πίσιν ἤχη ἔχ' ὡς πεπλασμένων, ἀλλὰ
ἀληθῶς ἠρομίνων ἀέπλασαν οἱ γὰρ αὐ-
ἀσταλαβόντες, διεβεβαίωτο πρὸς τῶν
γοποιῶντας, μὴ ἄλλως ἔχῃν, ἢ ὡς παρ' αὐ-
ἀκηκόασιν τότε δὴ ἀνατάρρησαν τῶν
ἀρειανῶντες, εἰς ἀλογον χωροῦσιν ὀφει-
καὶ τῶν οἰκίαν ἐπισκόπου νεκταρίου, τῶν
ἐμβαλόντες ἀνήλωσαν τῶν ὀφειδῶν τῶν
ἐχρητο, καὶ τῶν ὑπατεῖαν Θεοδοσίου
δεύτερον καὶ κυνηγίαν.

Κεφ. ιδ'.

Περί τῆς νίκης τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἐπὶ τῶν
τῶν τυραννῶν.

Τὸ δὲ βασιλεὺς ἐπινοῦσιν τῶν τυραν-
νῶν ἀντιπρόσωποι τῶν ἀρειανῶν ὡς
μαξίμως ταπῶνοι, ἔτε τῶν ἐκ τῶν
προσβολῶν ἐνεγκεῖν ἐδωκῆσαν
καταπῶν.

καταπήξάντες, δέσμιον αὐτῶν τὸν τυραννον
 ἐνεχείρισαν ὡς ἀνηρέθη ἐν τῇ αὐτῇ ὑπαλείᾳ,
 ἐβδόμη καὶ εἰκάδι ἕξ ἀνύγες μιλῶς ἀνδρα-
 γάθιος ὃ ὁ βασιλέως γραλιανῆ φρονεὺς, τῆς
 ἡπῆς αὐτοῦ ὄμιλος, εἰς τὸν παρὰ κείμενον πῶτα-
 μόν ῥίνας ἐαυτὸν ἀπεπήγη τότε ἐν οἱ βασι-
 λῆς νικηφόροι ἐπὶ τὴν ῥώμην ἐχώρεν ἢ ἢ καὶ ὁ
 ἡγὸς ὀνόματος σὺ αὐτοῖς, κομιδῆ νέος ἂν ἡ γὰρ
 τὴν καὶ μαξιμὸν νίκην, μετὰ πέμπε αὐτὸν ὁ
 παῖς ἐκ τῆς κωνσταντίνης πόλεως ἦσαν ἐν
 ἐν τῇ ῥώμῃ ἑλληνικῆς ἐσορῆς ἑλλητικῆς
 ὄτε καὶ τὴν ἐαυτῆ ἀγαθότητα ἐπὶ συμμάχε
 τῶν ἀπὸ πᾶτων ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος ἐπε-
 δέξατο ὅτι γὰρ ὁ σύμμαχος, πρῶτον μὲν
 ἢ τῆς ἐν ῥώμῃ συγκλήτης ἐθαυμάζετο ὃ ἐπὶ
 παιδύσει λόγων ῥωμαϊκῶν καὶ γὰρ αὐτῶν
 πολλοὶ λόγοι συζητησάμενοι τῇ ῥωμαίων
 γλώσσῃ τυγχάνουσι βασιλικὸν ἐν λόγον εἰς
 μαξιμον ἐπὶ παλαιῶν γεγραφῶς καὶ διεξελ-
 θῶν, τῶν τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ἐνοχοῦ
 ἡ ἑρῶν ἐγγράφῳ διατέτο δὴ δεδιώσ τὸν θάνα-
 τος, τῇ ἐκκλησίᾳ παρῶσε φησὶ ὃ ὁ βασιλεὺς
 ἔτως ἢ παρὶ τὸν χριστιανισμὸν ἐυλαβῆς, ὡς
 μὴ μόνον εἶναι τῆς αὐτῆ πίστεως ἰστέως ὑπελι-
 μᾶν ἀλλὰ γὰρ καὶ ναυαλιανῶς τὸ ὁμοῦσιον
 φρονῆσις ἀσχυρῶς παρῶσε δέχεται· λεοντίου
 γὰρ ἐπισκόπου τῆς ἐν ῥώμῃ τῆς ναυαλιανῶν
 ἐκκλησίας παρὰ καλῶν χάρεν διδῶς, τὸν
 σύμμαχον ἀπέλυσε ἕξ ἐγκλήματος συζητώ-
 μης ἐν ἀξιώθει ὁ σύμμαχος, τὸν δὲ πλογο-
 κῶν λόγον εἰς τὸν αὐτοκράτορα Θεοδοσίον
 ἐγραψεν ὁ μὲν δὴ πόλεμος καὶ δεχθῶς
 μετῴκω ἐχθρῶς, τελευτῶν ταχῆσαν ἐχε
 τῇ χεῖρῃ.

A timore percussi, tyrannum ipsum vin-
 ctum Imperatori dederunt: qui qui-
 dem interfectus est iisdem Consulibus
 quos supra dixi, die sexto Calendas Se-
 ptembris. Andragathius vero, is qui
 Gratianum Augustum sua manu occi-
 derat, cognita Maximi clade, in vicinum
 fluvium semetipse præcipitem dedit, at-
 que ita suffocatus est. Tunc igitur ambo
 Imperatores Romam victores ingressi
 sunt: cum quibus etiam erat Honorius
 adhuc admodum puer. Nam post victo-
 riam relatum de Maximo, Theodosius
 eum Constantinopoli evocaverat. Ro-
 mæ itaq; triumphales ludos ediderunt:
 quo quidem tempore, Theodosius cle-
 mentia suæ specimen adversus Symma-
 chum Consularem virum dedit. Hic
 namque Symmachus inter Senatores
 principem locum obtinebat, & ob præ-
 stantiam Latinæ facundia in summa ad-
 miratione erat. Multæ certe orationes
 ejus exstant Latinâ linguâ conscriptæ,
 Cum vero superstite adhuc Maximo
 orationem de laudibus illius composu-
 isset & coram illo recitasset, eo nomine
 postmodum in crimen majestatis voca-
 tus est. Quo circa extremum supplicium
 metuens, ad Ecclesiam confugit. Im-
 perator vero Christianam religionem
 tanta prosequatur reverentia, ut non
 solum fidei suæ Antistites præcipuo quo-
 dam honore observaret, verum etiam
 Novatianos qui consubstantialis fidem
 profitebantur, libenter exciperet. Le-
 ontio igitur Novatianorum in urbe Ro-
 ma Episcopo gratificatus, Symmachum
 crimine absolvit. Qui veniam conse-
 cutus, Apologeticum librum in laudem
 Imperatoris Theodosii conscripsit. Hoc
 igitur modo bellum quod ingentia mala
 minari initio videbatur, celeri exitu ter-
 minatum est.

D

Κεφ. ιε΄.

Περὶ φλαβιανῆ ἡ ἀντιοχείας.

Περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, παρὶ τὴν συ-
 ρίαν ἀνιόχουσαν τὰδε ἐγγράφῳ παυλίνῃ
 τελευτήσασα, ὁ ὑπὸ αὐτῶν λαὸς τὸν φλα-
 βιανὸν ἐξέτερεπετο καὶ διατέτο παρὰ
 σκιδάξει χειρονοηθῆναι τῶ οἰκείῃ μέρεσ
 εὐάγριον τῶ ἕ ἑ πολλῶν ἐπιβίωσασα ἡρό-
 νου, ἑτεροῦ εἰς τὸν τόπον αὐτῆ δὲ κατέβη
 τα, φλαβιανῆ τῆτο κατασκευάσασα ὅτι

CAP. XV.

De Flaviano Antiocheno.

EAdem tempestate apud Antio-
 chiam Syriæ hæc gesta sunt. Post
 mortem Paulini, populus qui cum se-
 quebatur, Flaviano parere detrecta-
 vit: eamque ob causam Evagrium suæ
 partis Episcopum ordinandum cura-
 vit. Qui cum post ordinationem mo-
 dico tempore superstes fuisset, cura
 & studio Flaviani nullus postea in
 ejus locum subrogatus est. Hi

M m

